

BIJVOEGSEL AAN DEN POSTRIJDER

van den 22 Juni 1901.

De Zondagsrust in Engeland.

De Zondagsrust heeft in België veel voorstanders en ook veel tegensprekers gehad en men is nauwelijks gekomen tot het bijvoege op onze postzegels van het belachelijk en nutteloos « Niet bestellen op Zondag ».

Gewoonlijk beweeren de tegenstrevers der zondagsrust dat de handel er zou door benadeeld worden en de openbare diensten in hunne regelmatigheid zouden gestoord worden.

Deze redeneering is grondelijk valsch, en de ware reden ervan is de haat tegen den godsdienst en tegen de katholieke partij.

In Londen, bij voorbeeld, waar de handel zoo buitengewoon druk is, dat in vele straten dagelijks meer dan dertig duizend voertuigen doorrijden; in Londen, waar de zinspreuk « time is money » zoo hoog in eere is: in Londen, de handelsdrijvendste stad der aarde, ziet men des Zondags vóór elf uren geen gerij en de straten die in de week krioelen van volk zijn dan slechts doorgaan van mannen of vrouwen en soms van gansche familiën die zich op hun gemak naar den tempel en de kerken begeeven.

Verders zijn de deuren en vensters der magazijnen gesloten, 't zij door slagvensters, 't zij door een ijzeren traliwerk. Te vergeefs zoekt men om zich zelfs eene sigaar aan te koop.

De bier- en spijshuizen echter zijn open van 1 tot 3 ure namiddag. Men kan er dan drank doen halen of zijn middagmaal nemen. In de hotels is er een noenmaal om half twee waar iedereen deel aan neemt.

Al de andere handelshuizen zijn den ganschen dag door gesloten.

De Engelschen die meer handel drijven dan andere volkeren en den handel boven alles stellen, moeten dus geene schade vinden in het sluiten hunner magazijnen des Zondags.

Hier in ons land klagen de handelaars dat ze als slaven, jaar in jaar uit achter den loog moeten staan. Waarom niet doen gelijk in Engeland, dan toch hadde men eenen gerusten dag en dit, als men elkander wou verstaan, zonder schade te lijden.

Wat nu de openbare diensten aangaat, daar is het ook omtrent hetzelfde mede.

De postdienst ligt gansch stil.

Geen brief wordt besteld of aangenomen, tenzij in de bussen waar zij dan tot 's Maandags blijven liggen. Zelfs in de hoofdbureellen verkoopt men geene zegels of ontvangt men geene expressbrieven.

De telegraafdienst is werkzaam, 't is te

verstaan dat zelfs op Zondagen haastverwekkende voorvallen kunnen voorkomen; maar, om zoo weinig mogelijk de telegraaf des Zondags te gebruiken, heeft men het tarief op dien dag meer dan verdubbeld.

Doorblader den reisgids der spoorwegen, gij zult overal twee verschillende labels zien, eene voor de werkdagen, eene voor de Zondagen en men bestatigt dat in de gewone statien slechts een of twee treinen vertrekken. Op mindere plaatsen heeft men geenen enkelen trein.

Op de internationale lijnen, bij voorbeeld tusschen Londen en Dover, waar er op werkdagen 25 treinen heen en weer rijden, treft men er des Zondags slechts 5 aan.

In den namiddag komt er meer beweging in de stad. Men gaat familie of vrienden bezoeken of een uitstapje doen in 't een of 't ander park. De trams, verre van hunnen gewonen druk, hebben nogtaans hunne gewone tochten hernomen.

Alle schouwburgen zijn gesloten!

Maar, wat doet men dan des Zondags in Engeland?

's Zondags gaat men naar de kerk en daarna rust men.

Eene gewoonte van het Engelsch volk is den Zondag in den tempel en rond den heerd door te brengen. Het bemiddeld volk geeft dan een feestmaal waarop men zich beurtelings uitnooigt.

Iedereen brengt den nacht over in stille rust. De handel tijdt er geen nadeel door en het huisgezin wordt doorwekelijks eenen dag onder elkander doorgebracht, steeds nauwer.

En waarom, wij, Roomsche katholieken, waarom zouden wij de zondagsrust ook niet in eere kunnen brengen? Wij hoeven, dunkt mij, aan de protestanten geene les te vragen om het derde van Gods geboden te onderhouden.

Alleman's gerief.

HEBT GIJ in uwe vijvers goud- of andere visschen, zorg dan dat er kikvorschen, salamanders en dergelijke dieren uitblijven. Zij verslinden niet alleen de eieren der visschen, maar dooden de visschen zelf.

— **GERANIUMS.** — De bladeren van den *Geranium* hebben eene sterke geneeskracht; zie hier hoe men ze moet gebruiken: De bladeren van alle de *Geraniums* hebben de hoedanigheid van dadelijk al de sneden, krabben en andere wonden van dit slag te genezen. Men neemt een of meer bladeren van den *Geranium*, die men een weinig op een linnen doek plettert; vervolgens legt men dit op de wond en het gebeurt dikwijls, dat een enkel blad genoegzaam is om de genezing der wond te bekomen. Het hecht zich sterk aan de wond vast, helpt tot vereeniging der vleeschdeele; en geneest de wond in korten tijd.

— **ROOS EN KAALHOOFDIGHEID.** — In een nieuw Duitsch vakblad, *Haupt und Haar*, komen eenige algemeene aanwijzingen voor omtrent de behandeling van de hoofdhuid ter voorkoming van roos en het daardoor veroorzaakte uitvallen van het haar. Vooral wordt de opmerking gemaakt dat er geen middel bestaat om een kaalhoofdige weer een bedekten schedel te bezorgen — behalve bij bepaalde soorten van kaalheid.

Maar overigens kan men zelf veel kwaad voorkomen, in de eerste plaats zorge men er voor, nooit eens anders kam of borstel te gebruiken. Voorts moet eens of twee maal per maand, al naar de huid droog of vetrijk is, het hoofd met zeepwater wasschen; voor het uitspoelen gebruike men telkens eerst lauw, daarna koud water.

Te veelvuldig wasschen met koud water is niet goed. Na het wasschen moet men zorgvuldig, maar zonder hardheid, het hoofd en het haar droegen met een ruwen doek en daarna het haar zoo mogelijk eenigen tijd onbedekt laten (en, bij vrouwen, los).

Om daarna te groote droogte en spanning van de huid te vermijden, wrijft men het haar in met wat goede olie of pommade.

Het blad waarschuwt voorts tegen het branden en friseeren en tegen het gebruik van te harde borstels evenals tegen de scherpe kammen. De veel gebruikte « stofkam » met zeer fijne tanden keurt het eveneens beslist af.

DE PEN.

Op twee beenen,
Zonder voeten
Looft zij over 't witte blad;
Zonder tonge
Kan zij spreken.
Deftig, sierlijk, rad en glad.

Met den b k, den
Scherpgepitste,
Wroet zij in vergiftig oot;
Jongens, Jongens,
Dat is wonder!
Zegt mij wat een dier is dat?

Loopen kan zij;
Maar bestieren
Moet gij zelf, mijn slimme snaak;
Sprekten kan zij,
Ja, maar denken,
Dat is weërom uwe zaak.

Wroet zij in den
Zwarten koker,
Wordt zij gausch besmeurd aldaar:
— Uw gedachten
Blijven helder;
Wat gij schrijft blijft klaar en waar!